

نگاه به مربیان اصلاح نشود توسعه ورزش اتفاق نمی افتد

نگاه روز

رضا شجیع ■ سرپرست نایب رئیسی همگانی

مربیگری در بسیاری از کشورهای دنیا به ویژه کشورهای توسعه یافته حرفه معتبر و قابل احترامی است، چرا که وظیفه مربیان صرفاً تربیت جسم و ارتقای آمادگی جسمانی ورزشکاران نیست، بلکه آنها را همنمایان سبک زندگی هستند و معمولاً کسانی که شخصی را به عنوان مربی می پذیرند، منش و روش زندگی اش را به عنوان الگو می پذیرند و از این منظر حرفه مربیگری دارای اعتبار و جایگاه ویژه ای نزد همگان است. متأسفانه در کشور ما فقدان نظام مربیگری، کوتاه بودن سقف تخصص برای ورود به عرصه مربیگری، نامشخص بودن وضعیت کیفیت و به روز رسانی محتوایی دوره های مربیگری، فقدان مفاهیمه مشخص در زمینه اخلاق حرفه ای مربیان و همچنین دویا چند شغله بودن مربیان به دلیل ناپایدار بودن وضعیت در آمدی باعث شده است حرفه مربیگری با چالش های بسیار جدی مواجه باشد.

البته خوشبختانه قانون جدید و اهداف، وظایف و اختیارات وزارت ورزش و جوانان این فرصت را فراهم کرده که ساز و کاری فوری و تخصصی برای نظام بخشی به امور مربیان فراهم شود. شاید تشکیل فدراسیون مربیان ایران با ساز و کاری شبیه فدراسیون پزشکی ورزشی، یعنی تشکیل فدراسیون خدمت محور بتواند راهکار مناسبی باشد و حتی می تواند تصدی گیری اجرای دوره های تئوری مربیگری که هم اکنون در اختیار ادارات کل ورزش و جوانان استان هاست را نیز به نحوی کاهش بدهد.

البته تشکیل اتحادیه ملی مربیان هم راهکار دیگری است که جوانب اجرایی هر دو ایده باید به طور دقیق و کارشناسی بررسی شود.

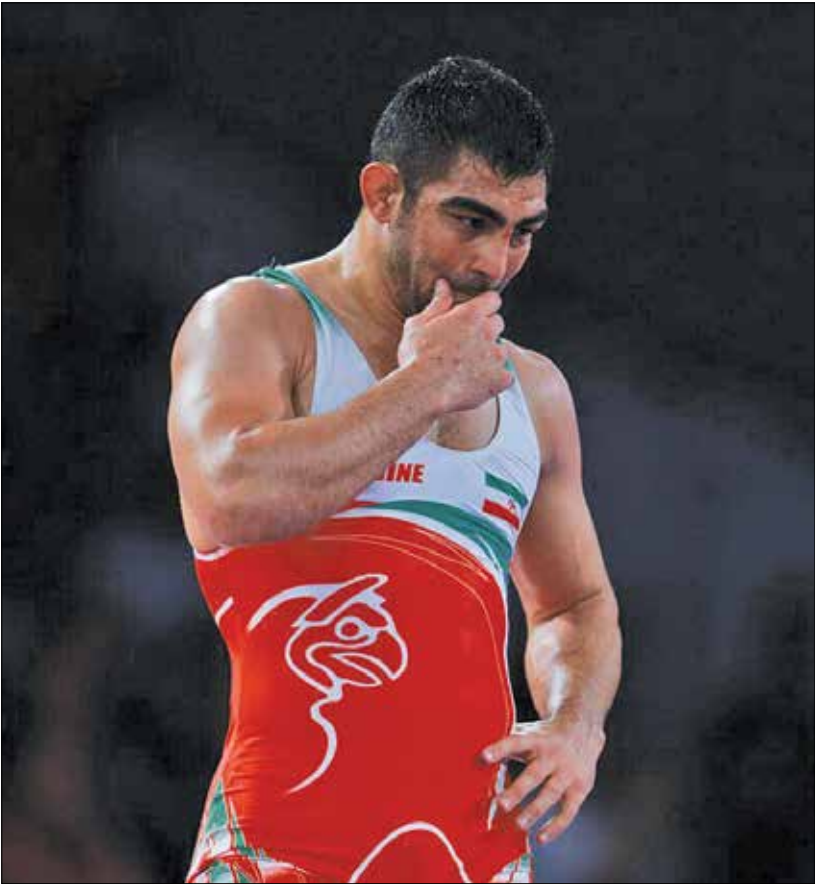
یکی از دلایلی که در ماجرای همه گیری کرونا مربیان ورزشی آسیب دیدند، این بود که اطلاعات و داده های کامل و به روزی از وضعیت مربیان شاغل وجود نداشت و از آنجا که تمام فدراسیون های ورزشی در حال حاضر ارائه کننده مدارک مربیگری هستند و نظام خاصی در این زمینه وجود ندارد، در نتیجه ساز و کار مشخصی هم برای جداسازی مربیان فعال از غیر فعال و حتی مربیان متخلف از مربیان حرفه ای وجود ندارد. درباره رسمیت یافتن شغل مربیگری در ردیف های شغلی وزارت کار هم لازم است این توضیح را بدهم که این یک سوء تفاهم است که متأسفانه برخی از روی عدم شناخت آن را دنبال می کنند.

سؤال اصلی این است که به فرض تصویب مربیگری به عنوان شغل، کدام باشگاه بخش خصوصی حاضر است با مربیان خود وارد رابطه مربی - باشگاه دار بشود و علاوه بر پرداخت حقوق مربی، مسئولیت های مربوط به بیمه مربیان را هم بپذیرد؟

در حال حاضر نحوه کار اکثر مربیان با باشگاه های آمادگی جسمانی و بدنسازی به صورت درصدی است که البته شیوع کرونا و تعطیلی باشگاه ها چالش های جدی را برای این نوع روش کار مربیان با باشگاه ها به دنبال داشت. اینکه افراد در قالب مربی و به عنوان مربی جذب و استخدام شوند خوب است، ولی آیا این راهکاری عملی است؟

برای بیمه مربیان که در حال حاضر ۲۰۰ هزار نفر برآورد می شوند، ضروری است راهکار جدی اندیشیده شود که این راهکار علاوه بر تعیین سابقه شغلی، مشکلات مربوط به بیمه مسئولیت مدنی و بیمه تکمیلی مربیان را نیز پاسخگو باشد. در حال حاضر فقدان همان نظام مربیگری که عرض کردم، دستیابی به این چشم انداز را با چالش مواجه کرده است. نباید فراموش کنیم که مربیان سرمایه های محوری ورزش کشور هستند و حل چالش ها و مشکلات فراروی آنها، موضوعی است که صرفاً نیازمند اراده است و تازمانی که نگاه ها نسبت به اهمیت مربیان و جایگاه شان در ورزش کشور تغییر نکند، فرایند توسعه ورزش نیز سرعت چندانی نخواهد یافت.

حسین خانی و تجربه چهارمین جهانی

گزارش

را به دست بیاورد. این کشتی گیر با سابقه تهرانی سال گذشته در مسابقات جام تختی هم به عنوان نخست رسیده بود که به همین دلیل هم به رقابت های قهرمانی آسیا اعزام شد و آنجا هم به عنوانی بهتر از سومی نرسید. حالا امید تیم ملی کشتی آزاد در جهانی صربستان به یک کشتی گیر ۳۱ ساله است که بییند بعد از سه بار تجربه مسابقات جهانی این بار در چهارمین دوره چه می کند؟ کشتی ایران بعد از خداحافظی صادق گودرزی هرگز نتوانست در مسابقات جهانی حرفی برای گفتن داشته باشد. تنها کسی که بعد از صادق توانست در مسابقات جهانی مدال بگیرد عزت الله اکبری در سال ۲۰۱۳ بود که به مدال نقره رسید ولی بعد از آن دیگر کشتی ایران نتوانست کشتی گیری در حد مسابقات جهانی در وزن ۷۴ کیلوگرم داشته باشد.

این اتفاق در حالی رخ می دهد که محمد نخودی کشتی گیری که تا دو سال پیش در رده نوجوانان به میدان می رفت حالا یکی از مدعیان این وزن است. نخودی سال ۲۰۱۷ برنز نوجوانان جهان را کسب کرد. سال ۲۰۱۹ هم نقره امید های جهان را گرفت و در فینال مقابل رازمیک زاملوف که چند روز پیش در انتخابی تیم ملی کشتی روسیه به عنوان نخست رسید، شکست خورده بود.

نخودی سال ۲۰۱۹ در رده بزرگسالان قهرمانی آسیا هم به عنوان سومی رسید اما دو سال است که پشت سر یک کشتی گیر ۳۱ ساله مانده است. این همان موضوع مهمی است که خیلی ها معتقد هستند برگزاری انتخابی در شرایط فعلی کشتی ایران را به لبه پرتگاه می برد. برخی از کشتی گیران در ایران به رقبای خود رحم نمی کنند اما در مسابقات جهانی مقابل حریفان خود دست و پا بسته هستند. اینها فقط یک مورد از مشکلاتی است که برگزاری انتخابی ها در ایران به وجود می آورد. البته وقتی انتخابی برگزار می شود باید به کشتی گیر برنده احترام گذاشت اما برگزاری انتخابی باعث می شود که کشتی ایران همچنان دور خود بچرخد.

حالا بعد از دو سال دوری دوباره به میادین برگشته و در وزن ۷۴ کیلوگرم توانست با انتخابی درون اردویی مجوز حضور در مسابقات جهانی ۲۰۲۰ را به دست بیاورد

با نظر کادر فنی تیم ملی کشتی آزاد مسابقه انتخابی درون اردویی در وزن ۷۴ کیلوگرم برگزار شد. این بار مصطفی حسین خانی، جمال عبادی، سعید داداش پور، محمد نخودی، محمد صادق فیروزیور و مسعود کمروند شش کشتی گیری بودند که در انتخابی درون اردویی مقابل هم قرار گرفتند و در نهایت بعد از برگزاری مسابقات دوره ای در نهایت مصطفی حسین خانی با برتری مقابل رقبای خود به عنوان نخست رسید و جمال عبادی به همراه محمد نخودی در رده های دوم و سوم قرار گرفتند. حسین خانی با ۳۱ سال سن حالا در آستانه تجربه چهارمین دوره مسابقات جهانی است. حسین خانی که شاگرد اسماعیل پلویی است در سال ۲۰۱۶ به مسابقات جهانی در اوزان غیر المپیک اعزام شد و مدال برنز را به دست آورد. این اولین

مدال حسین خانی در جهانی بود که هنوز هم تکرار نشده و بعید هم است که تکرار شود. سال ۲۰۱۷ در جهانی پاریس باز هم او دوبنده تیم ملی را در وزن ۷۰ کیلوگرم به تن کرد. مسابقاتی که به یکی از بدترین دوره های حضور تیم ملی تبدیل شد

و در نهایت هم حسین خانی به عنوانی بهتر از هشتمی دنیا نرسید.

سال ۲۰۱۸ باز هم فرصت به مصطفی حسین خانی رسید. این بار هم او در ترکیب تیم ملی کشتی راهی مسابقات جهانی شد و این بار با عنوان سیزدهمی به ایران برگشت. ناگفته نماند که حسین خانی در تمامی این سال ها به همراه سعید داداش پور نفر اول تیم ملی بود اما به هر شکل او که در داخل به رقبای خود رحم نمی کرد اما در مسابقات جهانی هم حرفی برای گفتن نداشت. بعد از جهانی ۲۰۱۸ اوزانوی خود را به تیغ جراحان سپرد و حالا بعد از دو سال دوری دوباره به میادین برگشته و در وزن ۷۴ کیلوگرم توانست با انتخابی درون اردویی مجوز حضور در مسابقات جهانی ۲۰۲۰

تاریخ سازی علیزاده و سوریان از نگاه UWW سدشکنان

خبر

اتحادیه جهانی کشتی لحظات تاریخی رقابت های کشتی فرنگی قهرمانی جهان را منتشر کرد که در میان آنها نام دو فرنگی کار ایران نیز به چشم می خورد.

مرحوم فیروز علیزاده اولین طلایی کشتی فرنگی ایران در جهان و حمید سوریان دارنده ۷ طلای جهان و المپیک در بین نفرت تاریخ ساز کشتی فرنگی جهان حضور دارند. مرحوم فیروز علیزاده به عنوان نخستین فرنگی کار ایران موفق به کسب مدال طلای رقابت های جهانی ۱۹۶۹ ماردل پلاتا آرژانتین شد و حمید سوریان هم در المپیک ۲۰۱۲ لندن اولین طلای تاریخ کشتی فرنگی را به سینه زد تا نام این دو اسطوره در تاریخ جاویدان بماند. او در سال ۱۳۸۴ و در پی تصادف با موتور سیکلت و در میان بی توجهی مسئولان ورزش و مسئولان وقت فدراسیون کشتی پس از ۱۱ روز بستری شدن در بیمارستان درگذشت.

او در حالی اولین طلایی تاریخ کشتی فرنگی ایران است که هیچ گاه به او توجهی نشد. هیچ گاه نامی از او در مسابقات برده نمی شود اما جالب است که اتحادیه جهانی کشتی هرا گاهی به جامعه کشتی ایران یادآوری می کند که چه بزرگانی را داشته و به آنها بی توجه است. همچنین نام حمید سوریان دارنده ۶ طلای جهان و یک طلای المپیک به دلیل کسب نخستین مدال طلای جهان خود در سال ۲۰۰۵ در فهرست تاریخ سازان کشتی فرنگی قهرمانی جهان به چشم می خورد.

الکساندر کارلین کشتی گیر افسانه ای روسیه نیز با ۳ مدال طلای المپیک و ۹ طلای جهان در بین تاریخ سازان کشتی فرنگی جهان حضور دارد. وی نخستین مدال طلای خود در رقابت های جهانی را در مسابقات ۱۹۸۹ مارتینی سوئیس از آن خود کرد. حمزه برلی کایا از ترکیه نیز که ۲ طلای المپیک و ۳ طلای جهان را در کارنامه خود دارد، به عنوان جوان ترین قهرمان جهان در سال ۱۹۹۳ با ۱۷ سال سن بر سکوی نخست جهان ایستاد. میخائیل لویزا اسطوره سنگین وزن کشتی جهان از کوبا نیز با ۳ طلای المپیک و ۵ طلای جهان، برای آخرین بار در رقابت های جهانی ۲۰۱۴ تاشکند از یکستان بر سکوی نخست جهان ایستاد. این آمار اتحادیه جهانی در حالی منتشر شده است که می شد نام محمد بنا هم به عنوان یکی از موفق ترین مربیان تاریخ کشتی فرنگی در این لیست قرار بگیرد.

علیرضا دبیر به سیستان و بلوچستان رفت

سفرهای استانی آقای رئیس

رئیس فدراسیون کشتی برای بازدید دو روزه و حضور در مجمع سالیانه هیأت کشتی استان سیستان و بلوچستان، راهی این استان شد. علیرضا دبیر رئیس فدراسیون کشتی با استقبال رسمی جمعی از نمایندگان استان سیستان و بلوچستان در مجلس شورای اسلامی، ادم کرد مدیرکل ورزش و جوانان استان و دهمرده رئیس هیأت کشتی استان وارد فرودگاه بین المللی زاهدان شد. بر این اساس حضور در مجمع عمومی سالیانه هیأت کشتی استان سیستان و بلوچستان و همچنین بازدید از پروژه های مهم و تخصصی خانه کشتی و سایر زیر ساخت های استان از مهم ترین برنامه های سفر دبیر رئیس فدراسیون کشتی به استان می باشد. رئیس فدراسیون کشتی در بدو ورود به حوزه سیستان با حضور در فرمانداری شهرستان زابل با گنجی فرماندار این شهرستان دیدار و گفت و گو کرد. در این دیدار دکتر سرگزی نماینده مردم شریف حوزه سیستان در مجلس شورای اسلامی، خواجه محمودی رئیس اداره ورزش و جوانان شهرستان زابل، دهمرده رئیس هیأت کشتی استان و جمعی از مسئولین حضور داشتند. حضور در نشست تخصصی هم اندیشی رشته ورزشی کشتی در حوزه سیستان، دیدار با فرمانداران، بازدید از پروژه ملی خانه کشتی زابل و بازدید از سایر زیر ساخت ها و دیدار با ورزشکاران و قهرمانان این رشته از مهم ترین برنامه های علیرضا دبیر در حوزه سیستان بود. بازدید رئیس فدراسیون کشتی از استان سیستان و بلوچستان و بررسی مشکلات کشتی این استان و دیدار با مسئولان سیاسی و ورزشی استان مهم ترین برنامه علیرضا دبیر در این سفر بود. رئیس فدراسیون کشتی هفته گذشته هم راهی کرمان شده بود و در این سفر به بررسی مشکلات کشتی کرمان پرداخته بود. دبیر در مجمع انتخاباتی فدراسیون کشتی این وعده را داده بود که هر هفته به یک استان سفر کند و از نزدیک در جریان مشکلات کشتی استان ها قرار بگیرد.